

آیا آرزوی مرگ گناه است؟/ چه زمانی می توانیم درخواست طول عمر کنیم

ابتدا باید از آباد بودن آخرتمان به اندازه کافی مطمئن شویم، سپس طلب مرگ کنیم، البته اگر می توانیم آخرت را بیش از پیش آباد کنیم باید دعایمان درخواست عمر طولانی از خدای متعال باشد.

ابتدا باید از آباد بودن آخرتمان به اندازه کافی مطمئن شویم، سپس طلب مرگ کنیم، البته اگر می توانیم آخرت را بیش از پیش آباد کنیم باید دعایمان درخواست عمر طولانی از خدای متعال باشد.

به گزارش خبرنگار مهر، گروه دین و اندیشه خبرگزاری مهر برخی از پرتعدادترین سؤالاتی که توسط مردم از مرکز ملی پاسخگویی به سؤالات دینی پرسیده می شود را برای آگاهی مخاطبان ارائه می کند که امیدواریم مورد توجه قرار گیرد

آیا آرزوی مرگ گناه است؟

پاسخ اجمالی:

طلب مرگ به خودی خود گناه نیست، اما باید دقت کرد علت طلب مرگ چه می تواند باشد؟ اگر طلب مرگ برای رهایی از مشکلات و سختی های موجود است، آیا اعمال ما به گونه ای بوده که مرگ مرحله ای برای رسیدن به آرامش و رهایی از آن مشکلات باشد یا اینکه نیاز است تا جایی که می توانیم از مزرعه دنیا برای آخرتمان سود بیشتری ذخیره کنیم؟

پاسخ تفصیلی:

گاهی انسان به خاطر ضعف، ناامیدی و ناتوانی و بی حوصله شدن طلب مرگ می کند و شکیبایی و پایداری را در مقابل سختی ها و کشاکش های روزگار از دست داده است و از این جهت مرگ را کانون آرامش و رهایی خود می بیند، چنین کسی باید خوب دقت کند، که آیا اعمالش به گونه ای بوده است که مرگ برای او کانون آرامش و رهایی باشد؟ یا اینکه فقط تلاش می کند از چاله ای که در آن افتاده، بیرون بیاید، اگر چه خروج از چاله فرو افتادن در چاه باشد!

از این روست که مولای متقیان علی (ع) می فرمایند: «وَأَكْثَرُ ذِكْرِ الْمَوْتِ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَا تَتَمَنَّ الْمَوْتَ إِلَّا بِشَرِّ وَثِيقٍ؛ [۱] بسیار به یاد مرگ و منزلتهای پس از آن باش، اما هرگز آرزوی مرگ مکن مگر آنگاه که صد درصد به رضایت الهی مطمئن باشی.» طبیعتاً مومن، با مرگ از زندان به بوستانی آباد وارد می شود. امام حسین (ع) می فرمایند: «دنيا زندان مؤمن و بهشت کافر است! مرگ برای مؤمنین يك پلى میباشد که که ایشان بوسیله آن وارد بهشت خود میشوند و برای کفار يك پلى میباشد که بواسطه آن داخل جهنم خود میگردند.» [۲] بنابراین برای مومن مرگ خواستنی و دوست داشتنی است، حضرت علی (ع) می فرمایند: «پسر ابی طالب مانوس تر است بمرگ از کودک به پستان مادرش.» [۳]

و قرآن نیز، طلب مرگ را معیار و محکی برای اثبات ادعای جایگاه عالی در نزد خدا بیان می کند: «إِنْ رَعَيْتُمْ أَتْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ ذُنُوبِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ؛ [جمعه/۶] اگر می پندارید که شما دوستان خدایید نه مردم دیگر، پس آرزوی مرگ کنید اگر راستگو باشید (تا به جوار رحمت و نعمت دوست برسید)»

پس با این معیار، روشن می شود که ابتدا باید از آباد بودن آخرتمان به اندازه کافی مطمئن شویم، سپس چنین ادعایی کنیم و البته اگر می توانیم آخرت را بیش از پیش آباد کنیم، باید دعایمان درخواست عمر طولانی از خدای متعال باشد. چون دنیا مانند مزرعه ای است که در آن کشت نمود، تا در آخرت محصولی برای برداشت داشته باشیم. و برای داشتن محصول بیشتر، باید کشت بیشتری داشته باشیم. و از همین جهت عمر طولانی برای اولیاء الهی خواستنی است:

حضرت علی (ع) می فرمایند: «دنيا محل سجده پیامبران می باشد، و وحی خداوند بر زمین فرود آمده است، فرشتگان در دنیا نماز گزارده اند و دوستان خداوند در زمین سکونت کرده و در آن به تجارت پرداخته اند، آنها در دنیا کسب رحمت کردند و بهشت را سود بردند.» [۴] با این نوع دیدگاه نباید کم طاقتی کرد، و تا آن جا که می توان باید از این بازار سود بیشتری به دست آورد. و مذمت بی جای دنیا، و کم طاقتی عمل درستی نیست.

البته کسی که از دست دادن مطامع دنیوی و امور مادی سبب شده، که دچار ناامیدی شود و طلب مرگ کند، او مرگ را انتقال به باغ و بوستان نمی داند. بلکه مرگ را پوسیدن می داند و تصور می کند که راه نجات او در این است! اما هیئات هیئات که مرگ پوسیدن نیست. بلکه صرفاً یک انتقال است. انتقالی که خوب یا بد بودنش در گرو اعمال ماست. و آن کس که از دست دادن مطامع دنیوی آچنان او را به ناامیدی می کشاند، که طلب مرگ می کند، نمی تواند انتقال خوبی داشته باشد. و باید از مرگ گریزان باشد. چون چنین کسی دل در گرو دنیای فریبنده دارد که او را فرسنگ ها از نجات دور کرده است.

[۱]. نامه ۶۹ نهج ابلاغه.

[۲]. بحار الأنوار، ج ۴۴، ص: ۲۹۷.

[۳]. بحار الأنوار، ج ۷۱، ص: ۵۷.

[۴]. بحار الأنوار، ج ۷۰، ص: ۱۰۰.